

Enxampen una parella de Sant Celoni que intentava comprar amb bitllets falsificats

Els detinguts van intentar comprar en un establiment on dies abans ja havien pagat amb falsos bitllets

REDACCIÓ. Sant Celoni
Els Mossos d'Esquadra han detingut una parella de Sant Celoni de 42 i 32 anys per un presumpte delictes de falsificació de moneda i efectes timbrats. Els fets van passar dil·luns quan la parella va anar a un establiment d'informàtica del carrer Bruc per adquirir uns equips. Els responsables de l'establiment van avisar els efectius policials atès que la parella era la mateixa que uns dies abans havia fet una compra a l'establiment de 530 euros amb bitllets falsos.

En arribar els Mossos, van observar que els bitllets que portaven els compradors no eren legals, els van traslladar a la comissaria per esclarir els fets i van procedir a fer un es-corcoll del domicili. Allà hi van trobar 25 bitllets de 50 euros que presumptament havien estat falsificats.

Imatge dels bitllets intervinguts a la parella detinguda (L'AdBM)

Segons fonts policials, els fets van accelerar les investigacions ja que la parella ja estava sent motiu de seguiment

perquè uns dies abans havia intentat obrir un compte en una entitat d'estalvis de Sant Celoni. L'home i la seva pare-

lla, de nacionalitat veneçolana i en situació il·legal, van ser detinguts per un suposat delictes d'estafa i falsificació.

La crema d'uns contenidors genera malestar al barri de les Illes Belles

REDACCIÓ. Sant Celoni

La crema intencionada d'una desena de contenidors d'es-combraries del barri de les Illes Belles ha generat malestar entre els veïns que, des de fa algunes setmanes, han expressat a l'Ajuntament la seva preocupació per la seguretat ciutadana. L'Associació de Veïns de les Illes Belles demana un major seguiment de la situació de la via pública després d'aquest incident que es va produir divendres a la tarda a la zona dels carrers Canàries i Olzinelles. A dos quarts de 3 de la tarda, es va produir el primer foc afectant nou contenidors de deixalles i pocs minuts després es va rebre l'avis de la crema d'un altre contenidor al mateix barri. En tots dos casos es va requerir la intervenció d'una dotació dels Bombers de la Generalitat per extingir-los després que es va alertar la Policia Local de Sant Celoni.

TRIBUNA OBERTA PERE TARRIDAS, columnista de Sant Celoni

Decibels? No, gràcies!

El decibel és la dècima part del bel que a més de ser el crit del bestiar de llana és la unitat que mesura la intensitat del so. Amb el decibels cal anar amb compte i així com els metges ens recomanen que ens mirem la pressió arterial o la quantitat de colesterol LDL per evitar malalties cardiovasculars, també ens aconsellen que fem el possible per no sobrepassar la quantitat de decibels que la persona pot tolerar i que és de 65 durant el dia i 55 a la nit. Per tenir una idea del que representa un decibel direm només que el so d'un clàxon d'automòbil a 1 metre de distància equival per la nostra oïda a 120 decibels.

Per començar a posar la pell de gallina a les persones que continuïn llegint aquestes línies només hi afegiré que l'excés de decibels destrueix les cèl·lules sensorials de les orelles d'una forma irreversible, produint la sordesa. Al començament del segle XXI és un fet científicament comprovat que un nadiu de l'oest africà de 70 anys té més bona audició que un català de 20 anys. Amb això no recomano de cap manera que hi hagi una emigració massiva de catalans cap a l'Àfrica ja que allà tenen problemes molt més greus que la sordesa. Però és una manera com una altra d'establir una comparació. I ja posats a la feina direm que a més de la sordesa, l'excés de soroll és causa d'es-

très, dificulta la sociabilitat de les persones i pot produir migranyes, úlcera gàstrica i hipertensió arterial. Per tant, poca broma amb els decibels.

Resulta per tant paradoxal que el gran fabricant de decibels sigui precisament l'home (i la dona). Tots som molt sensibles als decibels provocats pels altres però som incapaces d'adonar-nos dels que generem nosaltres mateixos a tothora. Quan conduïm un vehicle amb excés de velocitat, fent ús del clàxon, amb la ràdio a tot volum i amb les finestres obertes o amb tubs d'escapament trucats. O quan anem una colla a un restaurant i ens dirigim els uns als altres com si fóssim sords i sense adonar-nos que hi ha altres persones que també mengen al costat nostre. O quan estem a casa i a la nit els veïns poden escoltar perfectament el programa de televisió que veiem en aquell moment. O...o... i tants os. I això ho fem quasi tots. Al menys quasi tots els que hem nascut en aquest petit racó de món que en diem zona mediterrània.

Però quan els decibels es troben realment en el seu ambient és quan en un poble arriba la Festa Major. La Festa Major és l'Olimpiada del soroll. Tant li fa que es tracti d'un concert de tarda a l'Ateneu, una mostra de Ball Country a la plaça de la Vila o la música dels autos de xoc, del

tren de la bruixa o l'orquestra Apache a l'Espai Festa. Hi ha una gran competició per veure qui té l'equip estereofònic més potent. I això no és d'ara. Com a mínim ja fa vint-i-cinc anys que dura i en poden donar fe els veïns de la plaça de l'Estació, lloc abans conegut com 'el prat', on hi jugàvem a futbol la quitxalla del barri a la sortida de l'escola. També a la zona de les cases del Perdiguó, al començament del carrer Major, han patit les conseqüències de alguns atacs de decibels desfermats. Davant d'aquest fet no era estrany que algunes de les persones més sensibles optessin per marxar uns dies de casa esperant que retornés la pau.

Aquest any alguns dels actes i ubicacions de la Festa Major han canviat d'escenari i com a mesura preventiva hi va haver un col·lectiu de veïns que es varen manifestar en contra que col·loquessin a prop de casa seva tota la parafernàlia que presagiava temporal decibèlic. En determinats moments la reivindicació va agafar un cert caràcter sainelesc i molts no vàrem acabar d'entendre si la protesta veïnal va ser a causa de la temuda complicació acústica, per la possible dificultat d'aparcament dels vehicles propis davant de casa, per un suposat atac a la llibertat d'expressió degut a què uns brètols despengessin una pancarta o perquè aquest any hi ha hagut canvi de personal a la Casa

Gran. Possiblement hi va haver una mica de tot però tant se val. Sembla que la base original de la protesta va ser per protegir-se davant de l'allau de decibels que, com una nuvolada negra que s'apropa anunciant tempesta forta, preveïen que els cauria al damunt. No sé si els servirà d'alguna cosa però els puc assegurar que en la seva batalla particular contra els decibels poden comptar amb la meua humil col·laboració. Entenc perfectament el seu neguit, ja que durant molts anys he estat una víctima impotent dels decibels generats cada cap de setmana pels clients de la Discoteca Uf! i a mi m'hauria agradat que alguns dels capdavanters de la protesta d'enguany, que havien ocupat càrrecs de govern dintre de diferents Ajuntaments, haguessin fet cas de les continues cartes de protesta dels veïns del barri que no podíem dormir les nits dels divendres i dissabtes. Però tot això és molt natural. Deia un savi que només quan els nostres drets son vulnerats ens adonem de les vegades que amb la nostra actuació o la nostra passivitat hem col·laborat en menystenir els drets dels altres.

Per acabar, només una pregunta. Què passaria si la propera Festa Major decidíssim, tots plegats, reduir la contaminació acústica produïda pels diferents actes i atraccions a un nivell raonable?